

การประชุมเชิงวิชาการทางบริหารธุรกิจระดับชาติ
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ครั้งที่ 4
2 – 3 กรกฎาคม 2558
ณ โรงแรมดิเอ็มเพรส จังหวัดเชียงใหม่

ประกาศมหาวิทยาลัยแม่โจ้

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบผลงานของการจัดประชุมวิชาการระดับชาติ
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

อนุสันธิประกาศมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘
ได้แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบผลงานของการจัดประชุมวิชาการระดับชาติ
มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ไปแล้ว นั้น เนื่องด้วยมีการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบง่าย จึงให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัย
แม่โจ้ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ
ผลงานของการจัดประชุมวิชาการระดับชาติ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ดังนี้

๑.	รองศาสตราจารย์ ดร. จงกลบดินทร์	แสงอาสวกิริยะ
๒.	รองศาสตราจารย์ ดร. บุญพรรัตน์	วิงกุณ
๓.	รองศาสตราจารย์ ดร. พยอม	วงศ์สารศรี
๔.	รองศาสตราจารย์ ดร. พรหทัย	ตัณฑ์จิตานันท์
๕.	รองศาสตราจารย์ ดร. พิทักษ์	ศิริวงศ์
๖.	รองศาสตราจารย์ ดร. พิภากรณ์	ชนิตเบญจลิที
๗.	รองศาสตราจารย์ ดร. วีระศักดิ์	สมยานะ
๘.	รองศาสตราจารย์ จำเนียร	นุญมากร
๙.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กษพร	ศรีไภากิจ
๑๐.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กวิช	สมกันชา
๑๑.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กัญญา	สุรัส
๑๒.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมนุช	ชุลิกาวิทย์
๑๓.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกศรา	สุกเพชร
๑๔.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรุณ	สัมฤทธิ์สกุล
๑๕.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทัดพงศ์	อวิโรจนานันท์
๑๖.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปรีดา	ครีนฤทธิ์

๑๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์...

๑๗.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชาภพ	พันธุ์แพ
๑๘.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพบูลย์	อินตั๊ชั่น
๑๙.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูมิศิริ	เตเชสเตกิ้ง
๒๐.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรา	คະສຸວໂຮນ
๒๑.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาณอม	ตันเจริญ
๒๒.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สร้างค์	เมียนกำเนิด
๒๓.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสวี	ปานชาง
๒๔.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์	ทั่วมวงโรจน์
๒๕.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาชุล	หลี่เย็น
๒๖.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิร่าวัฒน์	ซมระกา
๒๗.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ โสภณ	ฟองเพชร
๒๘.	อาจารย์ ดร.กัญญาพัลวี	กล่อมคงเจริญ
๒๙.	อาจารย์ ดร.กัญญาณิชา	ติมร្ញแก้ว
๓๐.	อาจารย์ ดร.กุลชฎา	แวนแก้ว
๓๑.	อาจารย์ ดร.เขมกร	ไซบะลิทชี
๓๒.	อาจารย์ ดร.จำเนียร	จงตะภูล
๓๓.	อาจารย์ ดร.ชนันธ์ณา	គາມុកម្រូរំ
๓๔.	อาจารย์ ดร.ชัชชัย	សុវិទ
๓๕.	อาจารย์ ดร.ชัยวัฒน์	បុណ្ណោះ
๓๖.	อาจารย์ ดร.ชัยวัฒน์	ឡុមភាពពិមព័
๓๗.	อาจารย์ ดร.ឆ្លើនិណ្ឌ	ឪយវរណ៍
๓๘.	อาจารย์ ดร.ណែនាំ	ិិមីគី
๓๙.	อาจารย์ ดร.ជនគកតី	ព័ណ៌ពិនាកម
๔០.	อาจารย์ ดร.ជីរាគកម្មណ៍	ស័ំចាប់វាតី
៤១.	อาจารย์ ดร.និពិពុ	សរពតាមនៅ
៤២.	อาจารย์ ดร.និតិគកតី	ជីរុញ្ញរោប់
៤៣.	อาจารย์ ดร.បេណុចវរនន	សុវិទ
៤៤.	อาจารย์ ดร.ថ្វាសស្រ	វរននសិតិយ
៤៥.	อาจารย์ ดร.បិតិមាត	គិគុលបេពិវិឌ្ឍ
៤៦.	อาจารย์ ดร.បិយវរនន	តិវិបន្ថែតិវិបន្ថែ
៤៧.	อาจารย์ ดร.ផែទិំ	ឃុកុម្ភិតិវិបន្ថែ
៤៨.	อาจารย์ ดร.ផែនិភោ	ក្រុងសុំ
៤៩.	อาจารย์ ดร.វរនិវារ	ក្រុងសុំ
៤៩. อาจารย์...		

๔๙.	อาจารย์ ดร.ภัทริกา	มนีพันธ์
๕๐.	อาจารย์ ดร.มาณวิน	สงเคราะห์
๕๑.	อาจารย์ ดร.รัฐนันท์	พงศ์วิวิทธิชัย
๕๒.	อาจารย์ ดร.วันนิวัต	ปันสุวนค์
๕๓.	อาจารย์ ดร.ศรูญา	วิรุณภูต
๕๔.	อาจารย์ ดร.อนุชา	กันทรดุษฎี
๕๕.	อาจารย์ ดร.อรุณี	ยศบุตร
๕๖.	อาจารย์ ดร.อัจฉราพร	แปลงมาลย์
๕๗.	อาจารย์ ดร.อุกฤษณ์	มาธังค์

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

— ๒ — พม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเนียร ยศราช)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้

การสร้างมูลค่าเพิ่มที่ปรากฏบนสลากระสินค้าของผู้ประกอบการผ้าอนามัย Value Added on Goods Label of Sanitary Napkin Product Entrepreneur

พิทักษ์ ศิริวงศ์¹ พุสตี ละอียดอ่อง² และ ศรเทพ หลิมสกุล³

¹คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

^{2,3}นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการการสร้างมูลค่าเพิ่มที่ปรากฏอยู่บนสลากระสินค้าของผู้ประกอบการผ้าอนามัยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การเก็บรวบรวมเอกสาร เพื่อเป็นการรวมข้อมูลการวิจัย โดยเลือกตัวแทนผ้าอนามัยจำนวน 30 ชนิด (6 ตราเยื่อห่อสินค้า) ใช้การวิเคราะห์เชิงคุณภาพในรูปแบบการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาข้อสรุป ผลการศึกษาพบว่าแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มที่ปรากฏอยู่บนสลากระสินค้าที่ดี ทั้งนี้เพื่อให้การสร้างมูลค่าเพิ่มนั้นต้องอาศัยกลยุทธ์ด้านบรรจุภัณฑ์และการสร้างสلاกระสินค้าที่ดี นั้นจะช่วยให้เกิดการสร้างความสนใจให้แก่ผู้บริโภค นวัตกรรมใหม่ๆเข้ามาช่วย เพื่อสร้างความแตกต่างจากคู่แข่ง และสร้างความสนใจให้แก่ผู้บริโภค

คำสำคัญ: การสร้างมูลค่าเพิ่ม, สลากระสินค้า

Abstract

The purpose of this research is to study the added value that appears on the product label of sanitary napkin. Using the methodology of qualitative research. By collecting documents to collect research data selection a representative of 30 types sanitary napkin (6 branded products) using the qualitative analysis in the form of content analysis and synthetic information to find the conclusion. The results showed that the value appears on the label. To use the packaging strategy and creating a label. In order to create more value is rely on innovation to help. And generate interest to consumers.

Keywords: Value Added, Goods Label

1. บทนำ

ในสภาวะปัจจุบัน การแข่งขันทางธุรกิจในประเทศไทยนั้น มีการแข่งขันที่เพิ่มมากขึ้น ผู้ประกอบการธุรกิจต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจขนาดใด ย่อมต้องสร้างหนทางหรือวิธีการในการที่จะอยู่รอดในการทำธุรกิจ หากผู้ประกอบธุรกิจได้ที่หยุดนิ่งหรือขาดการพัฒนาแล้วก็มีโอกาสที่จะถูกผู้แข่งขันต่าง ๆ ทำให้ออกจากการแข่งขันก็เป็นได้ ในแต่ละปี สินค้า และบริการต่าง ๆ มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ตอบสนองความต้องการของลูกผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น ซ่องทางของผู้บริโภคในการเข้าถึงสินค้าหรือบริการนั้นมีหลากหลายมากยิ่งขึ้น ทำให้ทางเลือกของผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าและบริการนั้นมีมากขึ้นตามไปด้วย (ธีระวัฒน พุทธายางกุร, 2558) ทางเลือกและซ่องทางต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

นั้นส่งผลต่อผู้บริโภคเป็นอย่างมาก เพราะเมื่อตลาดหรือช่องทางที่เปลี่ยนไปจะส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่าง ๆ ของบริโภค (Cisscenter, 2556)

จากปรากฏการณ์ดังกล่าว จึงทำให้ธุรกิจแต่ละธุรกิจยอมต้องคิดให้เห็นอีขั้นกว่าที่เคยเป็นต้องสร้างผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีความสร้างสรรค์ หรือ "ธุรกิจสร้างสรรค์" ซึ่งใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างโดยย่างหนึ่งเพื่อให้ผู้บริโภคได้รับ "คุณค่า" (Values) จากการบริโภคผลิตภัณฑ์หรือบริการนั้นสูงขึ้น ไม่ว่าจะสัมผัสได้ทางกายภาพ (Physical) หรือ อารมณ์ความรู้สึก Emotional) ผู้ที่ตัดสินใจว่า "มูลค่าเพิ่ม" ที่เพิ่มขึ้นนั้น จะมีความหมายแปรปรวนเป็น "คุณค่า" หรือไม่ อยู่ที่ "ผู้บริโภค" และผู้บริโภคต่างกันก็จะมีการรับรู้ใน "คุณค่า" นั้นต่างกัน (วารุณี สุนทรเจริญนนท์, 2555)

อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการต่าง ๆ มีการนำเสนอกลยุทธ์อุมาห์ลายรูปแบบ หนึ่งในนั้นคือ การสร้างมูลค่าเพิ่มบนลักษณะของสินค้า โดยการใส่ข้อความหรือข้อมูลที่น่าดึงดูดใจลงไปบนลักษณะส่งผลให้มีผลต่อการเลือก ในปัจจุบัน บางครั้งเรามักจะพบว่า สินค้าที่วางจำหน่ายในท้องตลาดส่วนใหญ่ จะมีรูปแบบที่เหมือนกัน หรือมีความแตกต่างกันไม่มากนัก ส่งผลให้ผู้ประกอบการทั้งรายเดิมและรายใหม่ที่เริ่มก้าวเข้าสู่ตลาด ต่างหันมาให้ความสำคัญ และเลือกใช้กลยุทธ์ทางด้านราคาเพื่อดึงดูดกลุ่มลูกค้าและกระตุ้นยอดขาย (วิมลมาศ, 2557)

แนวทางหนึ่งที่ผู้ประกอบการ จะสามารถลดปัญหาการแข่งขันด้านราคา ในตลาด คือ การนำนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ และปรับตำแหน่งของสินค้าให้มีความโดดเด่นและแตกต่างไปจากสินค้าและบริการประเภทเดียวกันที่มีในการเพิ่มคุณค่า ในตลาดสินค้าและบริการ บริษัทจะแข่งขันกันในเรื่องของการมอบคุณค่าของผลิตภัณฑ์สู่ลูกค้าซึ่งการเพิ่มคุณค่าในผลิตภัณฑ์ถือเป็นสะพานเชื่อมระหว่างการตัดสินใจ ลงทุนของบริษัทกับประโยชน์ที่ลูกค้าจะได้รับจากผลิตภัณฑ์ ธุรกิจแต่ละรายจึงพยายามหาโอกาส พัฒนา และยกระดับคุณลักษณะต่างๆ ของผลิตภัณฑ์เสนอแก่ผู้บริโภค (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541)

จะเห็นได้ว่ามีสินค้าจำนวนมากมายหลายชนิดที่แข่งขันทางด้าน ความดึงดูดใจบนลักษณะสินค้า การสร้างสรรค์คุณค่า (Value Creation) กลยุทธ์สำคัญในการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันให้แก่ธุรกิจ ในยุคที่ต้องขับเคลื่อนด้วยทุนสมอง สติปัญญา และความคิดสร้างสรรค์ แทนการแข่งขันด้วยการใช้ความໄด้เปรียบด้านวัตถุคุณภาพ แรงงาน และความสามารถในการผลิต ที่เห็นได้ชัดเจน คือ กรณีของผ้าอนามัย ซึ่งมีผู้ประกอบการหลายราย และผู้ประกอบการแต่ละรายก็ต่างก็จัดกลยุทธ์ ออกแบบมาภายเพื่อให้เกิดความแตกต่างจากคู่แข่ง ทำให้ผ้าอนามัยนั้นมีหลายหลายยี่ห้อในท้องตลาด แต่ละยี่ห้อนั้นก็มีรุ่นแตกต่างกันออกไป บางยี่ห้อก็มีการแข่งขันในแต่ละรุ่น เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ทำให้มีทางเลือกในการเลือกซื้อตัดสินใจอย่างมาก และนี้ก็เป็นปัจจัยหนึ่งในการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคการที่จะสร้างความแตกต่างจากคู่แข่งนั้นผู้ประกอบการต้องสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้า ซึ่งมีหลากหลายวิธีการ หนึ่งในนั้นคือการสร้างมูลค่าเพิ่มบนลักษณะสินค้า ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้บริโภคมองเห็นเป็นอันดับแรก (สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2556)

จากเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาถึง การสร้างมูลค่าเพิ่มที่ปรากฏบนลักษณะสินค้าของผู้ประกอบการผ้าอนามัย เพื่อที่จะศึกษาถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร ผู้ประกอบการมีวิธีการสร้างมูลค่าเพิ่มที่ปรากฏบนลักษณะอย่างไร ทำให้มีผลต่อการตัดสินใจซื้อของ

ผู้บริโภคมากที่สุด ในการทำการศึกษาครั้งนี้สามารถเป็นประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการหรือบุคคลที่สนใจเพื่อนำไปใช้และการปรับปรุงสินค้าต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อศึกษาถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มที่ปราบภูมิลักษณะสินค้าของผู้ประกอบการผ้าอนามัย

3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การสร้างมูลค่าเพิ่มที่ปราบภูมิลักษณะสินค้าของผู้ประกอบการผ้าอนามัย” ผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสาร ศึกษาแนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จากแหล่งข้อมูลที่นำเข้ามาอีกด้วย ก็ งานวิจัย เอกสาร ตำราและระบบสืบค้นทางอินเตอร์เน็ต เพื่อใช้กำหนดแนวคิดในการศึกษา มีแนวทฤษฎีที่นำเสนอดังนี้

แนวคิดธุรกิจสร้างสรรค์

วิชัย จันทร์โรจน์พานิชย์ (2552) ได้กล่าวไว้ว่า เพราะความคิดสร้างสรรค์คือหัวใจสำคัญใน การทำธุรกิจ ฉันเชื่อว่าการจะทำธุรกิจประสบความสำเร็จนั้น ความขยันกับความมุ่งมั่นเพียงอย่างเดียวคงไม่เพียงพอ ทุกคนสามารถสร้างธุรกิจได้ แต่จะขายสินค้าเดิม ๆ รูปแบบเดิม ๆ ตลอดต่อไป ไม่ได้ การคิดและการสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่จะช่วยต่อยอดให้ธุรกิจเติบโตและพัฒนาอย่างยั่งยืน

แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

เสาวรภย กุสุมา ณ อยุธยา (2553) กล่าวว่า นิยาม ของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) ความหมายของเศรษฐกิจสร้างสรรค์อยู่ในขั้นตอนของการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจึงมีการให้คำนิยามเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) ไว้ ดังนี้

จอห์น 豪ว金ส์ (John Howkins) ได้ให้นิยามของ Creative Economy ไว้ว่า “How people make money from idea” หมายถึง การสร้างมูลค่าที่เกิดจากความคิดของมนุษย์

ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (Thailand Creative & Design Center : TCDC) ได้ให้ นิยาม Creative Economy ไว้ว่า “การสร้างมูลค่าที่เกิดจากความคิดของมนุษย์ สาขาวิชาการผลิตที่ พัฒนาไปสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industries: CI)” เป็นกลุ่ม กิจกรรมการผลิตที่ต้องพึ่งพาความคิดสร้างสรรค์เป็นวัตถุคุณลักษณะ

องค์กรความร่วมมือเพื่อการค้าและการพัฒนา UNCTAD (United Nation Conference on Trade and Development) ได้ให้ความหมายของ “เศรษฐกิจสร้างสรรค์” ในบริบทของการ ขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจไว้ว่า “เป็นแนวความคิดในการพัฒนาและสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยใช้สินทรัพย์ที่เกิดจากการใช้ความคิดสร้างสรรค์” ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอาคม เดิม พิทยาไพบูลย์ (2554) ได้กล่าวไว้ว่า “ การพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการสร้างและใช้องค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และทรัพย์สินทางปัญญา ที่เชื่อมโยงกับพื้นฐานทางวัฒนธรรม การสั่งสมความรู้ ของสังคม เทคโนโลยีและนวัตกรรม ใน การผลิตสินค้าและบริการใหม่เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ”

แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของต่างประเทศนั้นมองว่า เศรษฐกิจสร้างสรรค์ คือ พลัง ขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ของโลกที่ไม่ขึ้นอยู่กับเครื่องจักร การรักษาต้นทุนให้ต่ำ และทรัพยากรที่ร่ำรวย หล่อ หากแต่ขึ้นอยู่กับ พลังในสมอง การคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ซึ่งมีนวัตกรรมจากเทคโนโลยีและ สินทรัพย์ทางวัฒนธรรมเป็นองค์ประกอบสำคัญ ซึ่ง การเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคความคิดทำเงิน ที่

ซึ่งให้เห็นว่า ความคิด คือสิ่งที่ทรงอิทธิพลต่อชีวิตนับจากานี้ ซึ่งประเทศที่ทำสำเร็จแล้ว เช่น อังกฤษ อเมริกา จีน เกาหลี และนิวซีแลนด์ ที่ต่างมีรูปแบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์แตกต่างกัน แต่ทั้งหมดอยู่บนแนวคิดเดียวกัน นั่นคือ การสร้างมูลค่าจากความคิด (ลงรักชัย อัครเศรณี, 2553) สอดคล้องกับแนวคิด KANSEI สินค้าที่จะอยู่ได้และสามารถเปลี่ยนได้ แค่ปัจจัยราคาน้ำ คุณภาพสูง ต้นทุนต่ำ เทคโนโลยีสูง คงไม่พออีกต่อไปแล้ว แต่ต้องทำสินค้านั้นๆ มีคุณค่าในความรู้สึกของผู้บริโภคและสามารถจับต้องได้

แนวคิดการสร้างมูลค่าเพิ่ม

การสร้างมูลค่าเพิ่ม (Added Value creation) หมายถึง วิธีการสร้างความแตกต่างให้กับผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ลูกค้าได้รับความพึงพอใจสูงสุดจากสินค้าและบริการ เนื่องจากสิ่งที่ลูกค้าต้องการไม่ใช่แค่คุณค่า แต่เป็นมูลค่าเพิ่มที่ทำให้ลูกค้ามีความรู้สึกมากกว่าความพอดี เช่น ผู้ประกอบการสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและบริการ (สุพัดา สิริกุลตา, 2557)

เนื่องจากในปัจจุบันผู้บริโภคนั้นมีทางเลือกมากขึ้น ซึ่งมีอีกสิ่งหนึ่งที่เมื่อก่อนอาจเล่นบทเป็นแค่ตัวประกอบเท่านั้น แต่ปัจจุบันก้าวขึ้นมา มีความสำคัญไม่แพ้กันเลยที่เดียวที่จะมีส่วนช่วยทึ้งดึงผู้บริโภกลุ่มใหม่ ๆ เข้ามา รวมถึงรักษาผู้บริโภครายเดิมให้อยู่ไปนาน ๆ ก็คือ เรื่องของการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยในอดีตน้ำหนักผลิตภัณฑ์หรือบริการหนึ่งจะประสบความสำเร็จได้ในท้องตลาด สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คงจะเป็นตัวผลิตภัณฑ์หรือบริการหลักนั่นเองที่ต้องมีคุณภาพที่เยี่ยมยอดกว่าคู่แข่ง และสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ดีกว่า อย่างไรก็ได้ในปัจจุบันจะพบว่า จริงอยู่ที่ปัจจุบันรั้งความสามารถของผู้บริโภคที่จะยังเป็นเรื่องสำคัญมาก แต่อีกสิ่งหนึ่งที่ก้าวขึ้นมา มีส่วนคุณภาพของผลิตภัณฑ์หรือบริการหลักอาจจะยังเป็นเรื่องสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ ก็คือ เรื่องของ “มูลค่าเพิ่ม” ที่ติดมากับตัวผลิตภัณฑ์หรือบริการหลักนั้น ๆ ในบางกรณีส่วนของมูลค่าเพิ่มก็จะเป็นตัวดึงดูดผู้บริโภคให้หันมามอง หรือตัดสินใจที่จะซื้อผลิตภัณฑ์ หรือบริการหลัก ดังนั้นธุรกิจในปัจจุบันเราจะเห็นว่า ไม่ใช่เป็นการขายเพียงตัวผลิตภัณฑ์หรือบริการ หลักอย่างเดียว แต่จะต้องมีส่วนเพิ่มมูลค่าที่จะทำให้ผู้บริโภครู้สึกได้ประโยชน์มากขึ้นด้วย (พุนกลาง พิพชาติโยธิน, 2553)

จะเห็นได้ว่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์นั้น เป็นทางเลือกใหม่ของประเทศไทยที่จะใช้ความคิดมาต่อ
ยอดธุรกิจเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ซึ่งในงานวิจัยนี้ การสร้างมูลค่าเพิ่ม หมายถึง การสร้างคุณค่าในด้าน¹
ความรักสักต่อผู้บริโภค โดยอาศัยข้อความ สี สัญลักษณ์ที่ปรากฏอยู่บนสากลสินค้า

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อาจารย์ รัตโนหะ (2545) ได้วิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์เนื้อหาสิ่งพิมพ์ที่มีอยู่ในศูนย์ข้อมูลภาคตะวันออก สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา” ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยกำหนดกรอบเนื้อหาวิชาตามการแบ่งหมวดหมู่หนังสือระบบพจนานุกรมของดิวอี้ (Dewey Decimal Classification) ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 21 ผลการวิจัยพบว่า 1. สิ่งพิมพ์ประเภทวิทยานิพนธ์มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือหนังสือและงานวิจัยตามลำดับ 2. ปีที่มีสิ่งพิมพ์มากที่สุดคือปี พ.ศ. 2542 รองลงมาคือ ปีพ.ศ. 2543 ปี พ.ศ. 2541 ปีพ.ศ. 2539 ปี พ.ศ. 2540 ปี พ.ศ. 2538 ตามลำดับ 3. สิ่งพิมพ์ทุกประเภทมีเนื้อหาในหมวดสังคมศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ เนื้อหาในหมวดเทคโนโลยี 3.1 สิ่งพิมพ์ภาคตะวันออก ประเทวิทยานิพนธ์ มีเนื้อหาในหมวดสังคมศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือเนื้อหาในหมวดเทคโนโลยี ปรัชญา และความรู้ทั่วไป ตามลำดับ 3.2 สิ่งพิมพ์ภาคตะวันออกประเภทงานวิจัยมีเนื้อหาในหมวด

สังคมศาสตร์และเทคโนโลยีมากที่สุด รองลงมาคือเนื้อหาในหมวดวิทยาศาสตร์ และศิลป์, ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ตามลำดับ 3.3 สิ่งพิมพ์ภาคตะวันออกประเทศไทยนั้นสื่อมีเนื้อหาในหมวดสังคมศาสตร์มากที่สุดรองลงมาคือเนื้อหาในหมวดประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ เทคโนโลยี และความรู้ทั่วไป, วิทยาศาสตร์, ศิลปะ ตามลำดับ

จึงเห็นว่าการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เป็นวิธีการในทางสังคมศาสตร์เพื่อการศึกษาเนื้อหาของการสื่อสาร และการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นเทคนิคการวิจัยอย่างหนึ่ง เพื่ออธิบายเนื้อหาสาระ ของการสื่อสารอย่างมีหลักเกณฑ์มีระบบ หรือจากล่าวย่ำไปว่า เป็นการศึกษาเรื่องเนื้อหาสาระสำคัญ เพื่อให้ได้มาซึ่งเนื้อหา (content) โดยการแยกแยะแจกแจงเนื้อหาที่ปรากฏในตราหนังสือ เอกสาร ข่าวสาร สื่อสิ่งพิมพ์ บทสนทนา หรือรูปภาพ (มหาวิทยาลัยอัสสัมชีน雷耶, 2555) ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำรูปแบบวิธีการดังกล่าวมาใช้ในงานวิจัยนี้ โดยการวิเคราะห์เนื้อหาที่ปรากฏบนสื่อกิจกรรม ซึ่งสังเคราะห์แจกแจงรายละเอียดต่างๆที่ปรากฏอยู่บนสื่อกิจกรรมแล้ววิเคราะห์สิ่งของแต่ละประเภทนั้น มีการสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างไร

4. ระเบียบวิธีการศึกษาวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา โดยศึกษาในเรื่องของ ข้อความที่ปรากฏอยู่บนสากของผู้ประกอบการผ้าอนามัย การสร้างมูลค่าเพิ่มบนสากของสินค้าโดยใช้กลยุทธ์ด้านต่างๆ ได้ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis) โดยผู้วิจัยที่ได้มารายบเรียง หลังจากนั้นนำมาระยะที่แล้วสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาข้อสรุป โดยเลือกตัวแทนคือ ผ้าอนามัยที่จำหน่ายในประเทศไทยจำนวน 30 ชนิด และตรวจสอบผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณลักษณะโดยผู้วิจัยหาความสอดคล้อง(Congruence) และทดสอบความแตกต่างของผลการวิเคราะห์ โดยใช้ข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น รีวิวจากผู้ใช้สินค้าจริงจากเว็บไซต์ต่าง ๆ

5. วิธีการดำเนินวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการสร้างมูลค่าเพิ่มที่ปรากฏอยู่บนผลักสินค้าของผู้ประกอบการ
ผ่านนามัย เป็นการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงวิธีการสร้างมูลค่าบนผลักในรูปแบบต่าง ๆ เป็นการวิจัยเชิง
คุณภาพ (Qualitative Research) โดยศึกษาร่วมรวมข้อมูลจากเอกสารอิเล็กทรอนิกส์และผลัก
สินค้า โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Research) ผู้วิจัยได้ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลด้านวิชาการจากแหล่งข้อมูล และสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น เอกสารทางวิชาการ นิตยสาร วารสาร หนังสือพิมพ์ บทความต่าง ๆ ข้อมูลจากอินเตอร์เน็ตและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและรวบรวมสลากรผ้าอนามัยชนิดต่าง ๆ ที่จำหน่ายภายใต้ห้างสรรพสินค้าชั้นนำ ในเขตอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิจัยครั้งนี้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องเรือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

2.1.1 ဈေးကောင်းကြပ်စွဲ

2.2 ประเภทเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การรวบรวมเอกสาร นั่นคือ เอกสาร อิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า รวมถึงนิตยาสารด้านบรรจุภัณฑ์ และสลากรสินค้า และที่สำคัญคือผ้าอนามัยชนิดต่าง ๆ

2.3 ประเภทอุปกรณ์ช่วยเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ กล้องถ่ายรูปซึ่งต้องบันทึกภาพจากสินค้า จริง ในห้องสรรพสินค้าต่าง ๆ แล้วนำไปวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาเรียบเรียงเพื่อนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.1 ผู้วิจัยได้นำภาพถ่ายที่บันทึกสลากรของผ้าอนามัยทั้ง 3 ชนิด มาเปรียบเทียบ โดยเลือกข้อมูลที่ตรงกันและสำคัญมากที่สุด มาบันทึกไว้เป็นรายข้อ

3.2 นำข้อมูลดังกล่าวมาเขียนหลังจากการวิเคราะห์เนื้อหา โดยผู้วิจัยจะทำการค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่างๆด้วย เพื่อทำให้ข้อมูลที่ได้มีประสิทธิภาพ

3.3 ตรวจสอบความตรงของข้อมูล งานนี้จะนำข้อมูลมาตรวจสอบกับอาจารย์ที่ปรึกษา งานวิจัยและนำข้อมูลเสนอแนะของอาจารย์มาแก้ไข เพื่อให้ข้อมูลมีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

6. ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับชนิดลินค้า

ผ้าอนามัยแบ่งเป็น 2 ประเภท ซึ่งแต่ละชนิดก็มีแยกย่อยลงไปอีก และมีลักษณะแตกต่างกันออกไป

1. ผ้าอนามัยแบบสอด เหมาะสำหรับผู้หญิงที่ต้องการความสะดวกสบายในการใช้ชีวิต ระหว่างมีประจำเดือน เพราะผ้าอนามัยชนิดนี้มีซับประจำเดือนจากข้างในช่องคลอด ทำให้มีรู้สึกเหรอหะ เมื่อยื่นไม่มีประจำเดือนเลยคือแห้งสนิทใช้ได้โดยเฉพาะคนที่ต้องทำกิจกรรมเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา เช่น นักกีฬา หรือแม้กระทั่งลงว่ายน้ำได้ เพราะผ้าอนามัยแบบสอดสามารถรองรับการเคลื่อนไหวของร่างกายได้ดี ผ้าอนามัยชนิดนี้ผู้หญิงไม่ค่อยนิยมใช้ เนื่องจาก ใช้ลำบากในการสวมใส่ เมื่อเทียบกับผ้าอนามัยแบบแผ่น ส่วนเรื่องขนาดและการซึมน้ำก็มีแยกย่อยลงไป เพราะเวลาผู้หญิงเริ่มมีประจำเดือนนั้น ช่วงสามวันแรกจะมีประจำเดือนออกมากเยอะที่สุด และจะค่อยๆลดลง

2. ผ้าอนามัยแบบแผ่น แยกได้เป็น 2 ชนิด คือ

2.1 แบบติดห่วงยางยืด ซึ่งปัจจุบันนี้มีนิยมใช้แล้ว นอกจากผู้หญิงที่พึงจะคลอดลูกโรงพยาบาลจะแจกผ้าอนามัยแบบนี้ให้ใช้ เพราะสะดวกสำหรับผู้หญิงที่พึงจะคลอดลูกโดยวิธีธรรมชาติ เพราะยังไส่ทางเดินไม่ได้ ต้องปล่อยให้แผลแห้งเสียก่อน

2.2 อนามัยแบบแผ่นการ (Maxi Pad) แยกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. Ultra thin (ชนิดบาง) ซึ่งเป็นที่นิยมของวัยรุ่น

2. Maxi (ชนิดหนา) ดูดซับได้มากกว่า และแบ่งออกเป็น 3 แบบ คือ

1. Regular (ปกติ) สำหรับการเหลืองเลือดประจำเดือนปกติ

2. Super (พิเศษ) สำหรับการเหลืองเลือดประจำเดือนมากกว่าปกติ และมีปัญหาให้кровเปื้อนที่ด้านหน้าและ ด้านหลังของการเก็บใน

3. Overnight ออกแบบมาสำหรับดูดซับเลือดประจำเดือนที่ไหลrinออกมาก ขณะนอนหลับ

Maxi ทั้ง 3 แบบ มีการเพิ่มรูปลักษณะให้มีปีก เพื่อการป้องกันได้สูงสุด เป็นการเพิ่มการเพื่อยึดแผ่นผ้าอนามัยให้ติดแน่นกับการเก็บใน คุณลักษณะอื่นคือดับกลิ่น (deodorant) โดยการใส่น้ำหอมในแผ่นผ้าอนามัยเพื่อตัดกลิ่นเลือดประจำเดือนมีการใช้โลชันที่มีส่วนผสมของ chitosan material ซึ่งมีขนาด particle มากกว่าประมาณ 250 "ไมครอน" ไม่เกิน ร้อยละ 1 ใส่ใน ผ้าอนามัย เพื่อต่อต้านเชื้อจุลินทรีย์และลดกลิ่น (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข , 2549)

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสินค้า

ตราสินค้า	รุ่น	จำนวน (ชิ้น)
โซฟี่	ลอง เอ็นด์ ไวร์	3
	เอ็กซ์ตรา ไดร์	4
	แบบกระชับ	4
	ขอบปกป่อง	4
ลอรีເວ	ชຸປເປອຣ ່ນເທີລ	2
	ໜຸປເປອຣ ອັດຕົກ ສລິມ	5
	ຊອີ່ພ ແອນດ ເຊີບ	2
ວິສເປອຣ	ວິສເປອຣອັດຕົກ	1
	ຄອນດອນນີ້ ຄລືນ	2
ມິໂດຣີ	ສລິມ ຄອນດອນນີ້ ຊອີ່ພ	1
	ຄອນດອນນີ້ ຊອີ່ພ	1
ເແນນິຕ້າ	ໄອອອນ	1
ເລີພ ມູນ		
รวม		30

ລວມຕາງວາງທີ່ 1 ພວເວ່າຜົວຈັກໄດ້ສຶກຂາຍາຕຽບຢູ່ທົ່ວຜ້າອນນຳມີຈຳນວນ 6 ຕຣາຢີ້ທົ່ວໄດ້ແກ່

1. โซฟี่	จำนวน 4 รุ่น รวม 15 ชนิด
2. ลอรีເອະ	จำนวน 3 รุ่น รวม 9 ชนิด
3. ວິສເປ່ອງ	จำนวน 2 รุ่น รวม 3 ชนิด
4. ມິໂຕ	จำนวน 1 รุ่น รวม 1 ชนิด
5. ແຜນນິຕ້າ	จำนวน 1 รุ่น รวม 1 ชนิด
6. ອິນໄປ	จำนวน 1 รุ่น รวม 1 ชนิด

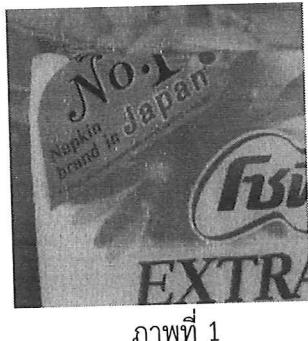
ดังนั้นจำนวนข้อมูลผู้อ่านมายี่ที่ผู้จัดเลือกนำมาศึกษา รวมทั้งหมด 30 ชนิด

ส่วนที่ 2 วิธีการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการระบุข้อความ

จากการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยพบว่าผู้ประกอบการได้ออกแบบแผ่นผ้าอนามัย ให้หลากหลาย เพื่อดึงดูดความสนใจลูกค้า แผ่นผ้าอนามัยจึงมีหลายรูปแบบเพื่อสะดวกแก่การใช้งาน ตัวอย่างเช่น ผู้ที่มีเลือดออกมาก ต้องการแผ่นผ้าที่หนาซึ่งขับเลือดได้มาก ไม่ประอะเปื้อนเสื้อผ้าที่สวมใส่ บางท่านมีเลือดออกน้อย ต้องการแผ่นผ้าบาง ๆ ส่วนกลางศีรษะ นอนหลับ การเคลื่อนไหวไม่เรียบร้อย ผู้ประกอบการจึงออกแบบให้แผ่นผ้าอนามัยมีลักษณะยาว กว้าง และมีแบบการเป็นปีกยึดติดกางเกง ที่สูงใส่ เพื่อรองรับการเคลื่อนไหวขณะนอนหลับ นอกจากนี้ยังออกแบบเพื่อความสวยงาม เสมือน

แฟชั่น เช่น เพิ่มสีสัน มีรูปทรงสวยงาม มีกลิ่นน้ำหอม กล่าวคือผู้ประกอบการสร้างมูลค่าเพิ่มของตัวสินค้าโดยการระบุข้อความลงบนสลากระเบื้อง เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับรู้ถึงคุณสมบัติของตัวสินค้าก่อนที่จะทำการใช้สินค้าจริง โดยข้อความที่ว่านี้มีดังนี้

1. อ้างอิงยอดขาย เป็นการสร้างมูลค่าและความน่าเชื่อถือของสินค้า ซึ่งการที่ประสบความสำเร็จทางด้านยอดขายนั้น ทำให้ผู้บริโภคมองว่า สินค้ามีคุณภาพที่ดีจริง โดยผู้ประกอบการมีการแสดงถึงความเป็นที่หนึ่ง เพื่อจะตอกย้ำผู้บริโภคว่ามีผู้ใช้สินค้าชนิดนี้จำนวนมาก ทำให้ผู้บริโภคเกิดความอ่อนอุ่นในเรื่องของการตัดสินใจจากประสบการณ์ใช้สินค้าของบุคคลอื่น ดังภาพที่ 1 ที่ระบุข้อความว่า “No.1 Napkin brand in Japan” ยอดขายอันดับ 1 ของสินค้าประเภทผ้าอนามัย ในญี่ปุ่น

2. ประสิทธิภาพด้านคุณภาพและการออกแบบ คุณภาพคือสิ่งที่สินค้าสามารถดำเนินอยู่ในตลาดได้อย่างยาวนาน ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องทดสอบและพัฒนาตัวผลิตภัณฑ์ให้มีคุณสมบัติที่เหนือกว่าและตรงกับความต้องการที่แท้จริงของผู้บริโภคมากที่สุด การสร้างและส่งมอบคุณค่าจากสินค้าจากผู้ประกอบการสู่ลูกค้าจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้บริโภคเกิดความพึงพอใจอย่างต่อเนื่อง จนกลายเป็นความผูกพันกับตราสินค้า และส่งผลให้นัก_consumption_เป็นลูกค้าประจำในที่สุด ผู้ประกอบการระบุข้อความว่า “บางเพียง 1 มม. แผ่นซึ่งมีหัวบรรจุ ซึ่งซับมาก 200 เท่า”, “ปกป้องป้องมากถึง 3 ชั้น” และ “คุกคัก ซิสเต็ม” แสดงถึงความบางเบาและการป้องกันการซึมเปื้อนของแผ่นผ้าอนามัยเนื่องจากผู้บริโภคต้องการที่ใช้ชีวิตประจำวันที่เหมือนปกติ ถึงแม้ว่าจะอยู่ในช่วงของการมีประจำเดือน ดังนั้นผู้ผลิตจึงออกแบบรูปทรงของแผ่นผ้าอนามัยให้บางที่สุด รวมกับว่าไม่ได้ใส่แผ่นผ้าอนามัย และในเรื่องของการซึมซับที่มากถึง 200 เท่า กระตุนอารมณ์ของผู้บริโภคโดยใช้ตัวเลขจำนวนปริมาณมากเพื่อแสดงถึงประสิทธิภาพด้านการซึมซับของผ้าอนามัย จากข้อความดังกล่าวผู้ประกอบการจะเพิ่มคุณค่าในด้านของประสิทธิภาพที่มอบให้กับผู้บริโภค ดังข้อความที่ปรากฏอยู่บนสลากระเบื้อง ในภาพที่ 2,3 และ 4 ตามลำดับ

ภาพที่ 2

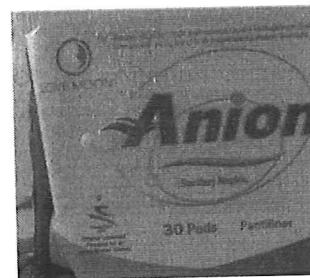

ภาพที่ 3

ภาพที่ 4

3. แสดงถึงรางวัลที่ได้รับ เป็นวิธีที่สามารถทำได้จำกัดมากที่สุดทั้งยังเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่ม พร้อมความน่าเชื่อถือที่รวดเร็วและเสียค่าใช้จ่ายน้อยมากที่สุดด้วย เป็นการช่วยยกระดับสินค้า สามารถสร้างความเชื่อมั่นและเกราะดับของสินค้าให้เพิ่มขึ้นไปในตัวด้วย ภาพรูปที่ 5 ที่มีสัญลักษณ์ของรางวัล Super Excellent Brand

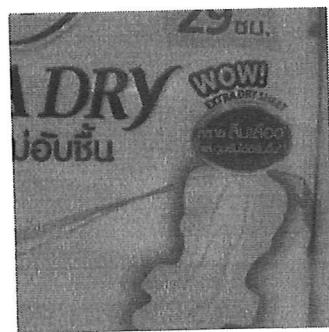

ภาพที่ 5

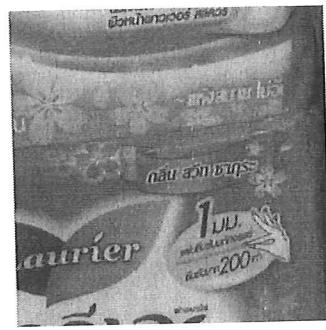
4. การแสดงถึงนวัตกรรมใหม่ๆ นอกเหนือจากการตอบโจทย์ความต้องการของผู้บริโภคด้วย การส่งมอบคุณค่าทางด้านคุณภาพ และความสะอาดสบายพื้นฐานต่าง ๆ แล้ว ผลิตภัณฑ์ที่สามารถ แก้ปัญหาให้ลูกค้าได้นั้นสร้างคุณค่าให้กับผู้บริโภคเป็นอย่างมาก ซึ่งในปัจจุบันก็มีนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นมาเพื่อรับความต้องการมากมาย กรณีของผ้าอนามัย ผู้ประกอบมีการเพิ่มนวัตกรรมเข้าไปในสินค้า เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและปรับตำแหน่งของสินค้าให้มีความโดดเด่นและแตกต่างไปจากสินค้าประเภทเดียวกันที่มีในตลาด โดยการนำเสนอผลิตภัณฑ์ ที่มีคุณค่าหรือ มีคุณประโยชน์มากกว่าคู่แข่ง ซึ่งจะช่วยเสริมให้ผู้ประกอบการสามารถแข่งขันได้ และดำเนินธุรกิจ ต่อไปได้ ซึ่งมีข้อความดังนี้ “นวัตกรรมใหม่ ผิวน้ำพาวเวอร์ สแควร์”, “สลายลิมเลือดและครุชับได้ ดียิ่งขึ้น” และ “กลิ่นสวีท ชาครุร” จากข้อความข้างต้นจะเห็นว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ ทำให้เป็นที่ ดึงดูดใจแก่ผู้บริโภคเป็นอย่างมาก ซึ่งสามารถเห็นได้ดังภาพที่ 6,7 และ 8 ตามลำดับ

ภาพที่ 6

ภาพที่ 7

รูปที่ 8

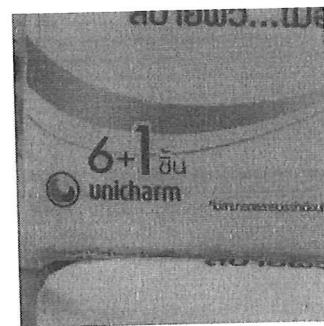
5. การเพิ่มปริมาณ โดยระบุคำว่า “พรี 1 ชิ้น”, “6+1 ชิ้น” และ “40+8 ชิ้น” แสดงถึง การที่ผู้บริโภคได้รับสิทธิประโยชน์จากผลิตภัณฑ์ นั่นคือ ได้รับสินค้าจำนวนมากขึ้น แต่จ่ายในราคาน้ำหนักเท่าเดิม ทำให้ผู้บริโภคมองว่าผู้ประกอบการให้เป็นฝ่ายให้ประโยชน์แก่ผู้บริโภคมากกว่าที่จะรับเป็น การเพิ่มมูลค่าทั้งในตัวผลิตภัณฑ์และองค์กรด้วย ซึ่งผู้บริโภครู้สึกได้รับคุณค่าทางจิตใจ ดังภาพที่ 9,10 และ 11 ตามลำดับ

ภาพที่ 9

ภาพที่ 10

ภาพที่ 11

6. การพัฒนาอย่างต่อเนื่องของผู้ประกอบการ การที่ผู้ประกอบการไม่อยู่นิ่งนั้นแสดงถึง การค้นคว้า ทดลอง สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ มาเพื่อที่จะหาสิ่งที่ดีที่สุดให้แก่ผู้บริโภค ซึ่งผู้ประกอบการได้ระบุข้อความว่า “บางเพียงครึ่งของแบบสลิม”, “ชุบเปอร์สลิม 0.1” แสดงถึงการเพิ่มประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ดังภาพที่ 11 และ 12

ภาพที่ 12

ภาพที่ 13

7 .แสดงถึงสินค้าใหม่ โดยระบุข้อความว่า “ใหม่” ซึ่งบ่งบอกถึงสินค้าที่พัฒนาเปลี่ยนแปลงปรับปรุงมาจากผลิตภัณฑ์เดิมที่วางแผนนำอยู่แล้ว ทำให้สามารถตอบสนองความต้องการ และสร้างความพึงพอใจแก่ผู้บริโภคได้มากขึ้นกว่าเดิม ดังภาพที่ 14

ภาพที่ 14

ส่วนที่ 3 การสร้างมูลค่าเพิ่มจากด้านบรรจุภัณฑ์ โดยที่มีการออกแบบบรรจุภัณฑ์และกราฟฟิคบนบรรจุภัณฑ์ที่เป็นที่น่าดึงดูดความสนใจจากผู้บริโภค โดยในที่นี้ มีการสร้างมูลค่าเพิ่ม 2 ด้าน ได้แก่

1. การวางแผนชักจูงความ การจัดวางรูปประกอบตัวอักษร ลดลาย ถ้อยคำ เครื่องหมาย หรือตราสัญลักษณ์ทางการค้า โดยใช้หลักวิชาการทางศิลปะ การจัดภาพองค์ประกอบศิลป์เพื่อให้สินค้ามีความประسانกลมกลืนกันอย่างสวยงามและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางแผนไว้ (มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ,2556) เพื่อเน้นจุดเด่นที่สำคัญให้ผู้บริโภคได้ทราบ โดยที่ผู้ประกอบการได้วางข้อความที่บ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของสินค้า หรือจุดเด่นของสินค้า โดยวางข้อความ “ไว้ตรงกับกล่องของบรรจุภัณฑ์หรือตำแหน่งสายตา และตัวอักษรที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้บริโภคมองเห็นเป็นอันดับแรก ดังภาพที่ 15 และ 16 โดยวางข้อความที่ระบุว่า “Super Gentle+ อ่อนโยนเป็นพิเศษ” และ “สบายผิว ไม่อับชื้น” ซึ่งทั้งสองข้อความความหมายระบุถึง จุดเด่นของตัวสินค้า

ภาพที่ 15

ภาพที่ 16

2. สีของบรรจุภัณฑ์ เมื่อจากสีที่ต่างกันจะสร้างภาพจนที่ต่างกัน ผู้ประกอบการได้ใช้สีของบรรจุภัณฑ์ตามลักษณะของสินค้า เช่น สีขาว ให้ความบริสุทธิ์ ใหม่ สดใส และให้ความรู้สึกว่า 매우

สีส้ม ให้ความสนุกสนานร่าเริงและสีเขียวให้ความรู้สึกสบาย (อธร มณีสงฆ์, 2546) ดังภาพที่ 17,18 และ 19 ตามลำดับ

ภาพที่ 17

ภาพที่ 18

ภาพที่ 19

จากภาพที่ 17 จะเห็นว่าเป็นสีขาว ซึ่งให้ความบริสุทธิ์ ซึ่งได้ตรงกับลักษณะของสินค้า นั่นคือ ความอ่อนโยนบริสุทธิ์ ขอบบาง และภาพที่ 18 สถาบันบรรจุภัณฑ์สีเขียว ให้ความรู้สึกสบาย ตรงกับ ลักษณะของสินค้า นั่นคือ ให้ความหลับสบาย

ภาพที่ 20

ภาพที่ 21

จากภาพที่ 20 จะเห็นว่าผู้ประกอบการใช้สีของบรรจุภัณฑ์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า โดยที่จะใช้ สีโทนมีดแสดงถึงเวลากลางคืน ตัวสินค้าเหมาะสมสำหรับกลางคืน เพราะมีความยาวของ แผ่นผ้าอนามัยมากกว่า และมีสัญลักษณ์รูปพระจันทร์เพื่อบ่งบอกด้วย ส่วนภาพที่ 21 จะเห็นว่าสีของ บรรจุภัณฑ์มีสีสดใส เปรียบเสมือนแสงพระอาทิตย์ ซึ่งตรงกับลักษณะสินค้าที่เหมาะเวลากลางวัน เพราะมีความยาวที่สั้นกว่า ซึ่งรูปทรงของสินค้าทั้งสองนั้น ก็จะถูกออกแบบเพื่อตอบสนองผู้บริโภคทั้ง เวลากลางวันและกลางคืน

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์สلاกรสินค้าแต่ละประเภท

ผลการวิเคราะห์	โซฟี	ลอรีเอะ	มิโดริ	เดฟมูน
1. อ้างอิง ยอดขาย	มีการระบุ ข้ออค ว่า “No.1 Napkin brand in Japan” ยอดขาย อันดับ 1 ของสินค้า ประเภทผ้าอนามัย ใน ญี่ปุ่น			
2. ประสิทธิภาพ ด้านคุณภาพ และการ ออกแบบ	“ปกป้องป้องมากถึง 3 ชั้น”	ข้อความ คำว่า “บางเพียง 1 มม. แผ่นซึมมหัศจรรย์ ซึมซับมาก 200 เท่า” และ “คุก ล็อค ซิสเต็ม”		มีสัญลักษณ์ ของรางวัล Super Excellent Brand
3. แสดงถึง รางวัลที่ได้รับ				
4. การแสดงถึง นวัตกรรมใหม่ๆ	“スタイルミムเลือดและ ดูดซับได้ดียิ่งขึ้น”	“นวัตกรรมใหม่ ผิวน้ำพาวเวอร์ สแควร์” และ “กลิ่นสวีท ชาคระ”		
5. การเพิ่ม ปริมาณ	“พรี 1 ชิ้น”	“6+1 ชิ้น” และ “40+8 ชิ้น”		
6. การพัฒนา อย่างต่อเนื่อง ของผู้ประกอบ การ	“บางเพียงครึ่งของ แบบสลิม” และ “ชูปเปอร์สลิม 0.1”			
7. แสดงถึง สินค้าใหม่			ระบุข้อความว่า “ใหม่” ซึ่งบ่งบอก ถึงสินค้าที่พัฒนา เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงมาจาก ผลิตภัณฑ์เดิมที่วาง จำหน่ายอยู่แล้ว	

7. สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาผู้วิจัยมีความเห็นว่า การสร้างมูลค่าเพิ่มที่ปราภูมิอยู่บนสากลสินค้าของผู้ประกอบการผ้าอนามัย เป็นการเพิ่มนูลค่าของตัวผลิตภัณฑ์ ซึ่งสามารถเป็นที่ดึงดูดใจของผู้บริโภค และทำให้ผู้บริโภคเกิดการตัดสินใจซื้อ รวมถึงเป็นการรักษาฐานลูกค้าเดิมด้วย ได้สอดคล้องกับนิตยาสาร Brand Age ฉบับปีที่ 1 มกราคม (2550) ที่ได้สำรวจประชากรผู้ที่เคยใช้หรือมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อแม่มหึ่งสิ่น 1,259 คน พบร้าแม่มหึ่งพูสระพม 10 ยี่ห้อได้รับความเชื่อถือจากผู้ใช้มากที่สุด นอกจากนี้ผลการสำรวจยังระบุไว้ว่าแม่มหึ่งพูสระพม 10 ยี่ห้อนั้นเป็นสินค้าที่มีการบรรยายสรรพคุณไว้อย่างน่าสนใจบนสากล รวมถึงมีการระบุข้อความที่เป็นการเพิ่มคุณค่าของผลิตภัณฑ์ ที่ถือเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มบนสากลสินค้า ซึ่งมีอิทธิพลต่อการสร้างความน่าเชื่อถือและดึงดูดใจผู้บริโภค สินค้าในการตัดสินใจเลือกซื้อแม่มหึ่งพูสระพมอีกด้วย สอดคล้องกับ วีรพร คงสุวรรณ (2545) ได้ศึกษาว่าฉลากบนผลิตภัณฑ์สินค้าเป็นช่องทางหนึ่งที่มีความสำคัญและมีผลต่อการตัดสินใจของผู้ซื้อในการเลือกซื้อสินค้าในชีวิตประจำวัน โดยมีภาษา (ข้อความ) ที่ปราภูมิอยู่บนตัวฉลากสินค้าด้านหลังผลิตภัณฑ์ ได้มีการเขียนเรียบเรียงข้อความบรรยายข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสินค้าชนิดนั้นๆ โดยเฉพาะการเรียบเรียงข้อความ และเลือกใช้คำเพื่อสื่อความหมายของข้อความในแต่ละส่วนนั้นเพื่อการสร้างภาพลักษณ์สินค้าให้กับตัวผลิตภัณฑ์ และถือเป็นการเพิ่มคุณค่าสินค้าบนสากล ซึ่งมีผลต่อการโน้มน้าวใจผู้ซื้อให้ตัดสินใจซื้อสินค้าได้ง่ายขึ้นอีกด้วย และได้สอดคล้องกับ ฤทธิ์ภูริพันกลาง ทิพชาติโยธิน (2553) ที่กล่าวว่า การสร้างมูลค่าเพิ่มนั้น เป็นตัวดึงดูดผู้บริโภคให้หันมามอง หรือตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ หรือบริการหลัก ดังนั้นธุรกิจในปัจจุบันจะเห็นว่า ไม่เป็นการขายเพียงตัวผลิตภัณฑ์ หรือบริการหลักอย่างเดียว แต่จะต้องมีส่วนเพิ่มมูลค่าที่จะทำให้ผู้บริโภครู้สึกได้ประโยชน์มากขึ้นด้วย

8. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการสร้างมูลค่าเพิ่มที่ปราภูมิอยู่บนสากลสินค้าของผู้ประกอบการผ้าอนามัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสองด้านคือ ข้อเสนอแนะจากการวิจัยและข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

8.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า การสร้างมูลค่าเพิ่มที่ปราภูมิอยู่บนสากลนั้น มีวิธีการที่อาศัยการระบุข้อความที่เป็นที่น่าดึงดูดใจของผู้บริโภค ไม่ว่าจะเป็น สรรพคุณ หรือ ลักษณะพิเศษของผลิตภัณฑ์ ที่แต่หากจากคุณภาพ เช่นสากลเป็นมูลค่าเพิ่มที่มอบให้กับสินค้า ที่สามารถกำหนดความแตกต่างเกี่ยวกับความรู้ของผลิตภัณฑ์และการตอบสนองของผู้บริโภค ทั้งเรื่องความรู้ของผู้บริโภค ซึ่งตราสินค้า พลังความรู้ของผู้บริโภค ซึ่งผู้ประกอบการสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการทางเลือกการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค ซึ่งผู้ประกอบการสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการออกแบบสากลสินค้า และให้ความสำคัญ ศึกษาทำความเข้าใจ เตรียมความพร้อม ใช้ประโยชน์ ออกแบบ แปลงระบบเศรษฐกิจที่จาก “การสร้างสรรค์คุณค่า” ให้ถูกต้อง เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจที่ปรับเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว โดยที่ผู้ประกอบการสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการออกแบบสากลสินค้า และการสร้างมูลค่าเพิ่มบนสากลสินค้า

8.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับการวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรให้ความสำคัญในด้านความสำคัญของการระบุข้อความ ซึ่งข้อความบางอย่างอาจให้ความสามารถที่เกินตัวผลิตภัณฑ์ อาจทำให้ผู้บริโภคขาดความเชื่อมั่นในตัวผลิตภัณฑ์ และควรศึกษาเพิ่มด้านกลยุทธ์การออกแบบสلاกรสินค้า เพื่อให้เป็นที่ดึงดูดใจของผู้บริโภค และวิธีการที่ทำให้ผู้บริโภคสามารถอ่านทุกข้อความบนสลากรสินค้า

9. เอกสารอ้างอิง

- กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข.(2549).ความรู้ทั่วไป ผ้าอนามัย. สืบค้นวันที่ 18 พฤษภาคม 2558, จาก <http://webdb.dmsc.moph.go.th/cosmetic/Content1.asp>
- ณรงค์ชัย อัครเศรณี. (2553). KANSEI ต้นทุนทางปัญญาที่นำศึกษา. ใน สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน), กระทรวงศึกษาธิการ จัดทำ. กรุงเทพฯ: สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์กร (องค์การมหาชน)
- ณรงค์ชัย อัครเศรณี. (2553). ทุนความคิดเมื่อศาสตร์และศิลปอยู่ร่วมกันจะเกิดอะไรขึ้น. ใน สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน), กระทรวงศึกษาธิการ จัดทำ. กรุงเทพฯ: สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์กร (องค์การมหาชน) 2, (หน้า15-16). กรุงเทพฯ: สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์กร (องค์การมหาชน)
- ธีระวัตน์ พุทธายางกูร. (2558). กลยุทธ์หนีจากตลาด Red Ocean. สืบค้นวันที่ 17 พฤษภาคม 2558, จาก www.gotoknow.org/post/134172
- นพรัตน์ ภูมิวุฒิสาร.(2550). ห้องเรียนพัฒนา. บรรณาธิการ, 1(มกราคม 2550), 90
- พุฒาภรณ์ ทิพชาติโยธิน. (2552). Process Management. Productivity World, 14 (พฤษจิกายน 2552), 87
- พุฒาภรณ์ ทิพชาติโยธิน. (2553). Value – Added Activities เพิ่มลูกค้าด้วยกิจกรรมเพิ่มมูลค่า. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2558, จาก http://202.183.190.2/FTPiWebAdmin/knw_pworld/image./87-89.pdf.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพง. (2556). การออกแบบกราฟฟิคบนบรรจุภัณฑ์. สืบค้นวันที่ 18 พฤษภาคม 2558, จาก http://netra.lpru.ac.th/~weta/m4/m4_print.html
- วรุณี สุนทรเจริญนันท์. (2555). Branding and Brand Development. สืบค้นวันที่ 19 พฤษภาคม 2558, จาก www.amexteam.com/knowledge
- วิชัย จันทร์โรจน์นานิช. (2552). บทนำ. ใน วัฒนา จังศิริ (บก.), 108 ธุรกิจสร้างสรรค์ เน . กรุงเทพฯ:เน็ตดีไซน์
- วิมลมาศ. (2557). กลยุทธ์สร้างมูลค่าเพิ่ม. สืบค้นวันที่ 18 พฤษภาคม 2558, จาก th.jobsdb.com/th-th/articles/คำถามหยุดความคาดถอย
- วีรพร คงสุวรรณ .(2545). การศึกษาเบรียบที่ยับทโดยชนาในนิตยสารสุ่มกลุ่มเป้าหมายเพศชาย และเพศหญิง. วิทยานิพนธ์ภาษาไทย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2556). บริการเพิ่มมูลค่าการผลิต. สืบค้นวันที่ 18 พฤษภาคม 2558, จาก www.ismed.or.th/บริการเพิ่มมูลค่าการผลิต
- สุพดา สิริกุตตา (2557). แนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มของแหล่งท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวของจังหวัดสิงห์บุรี, วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยคริสต์วิโรฒ, 17 (มกราคม 2557), 221

สำนักวิจัย มหาวิทยาลัยอสเตรียนເອເຊີຍ. (2555). รายงานการคัดสรร วิเคราะห์ และ สังเคราะห์
งานวิจัยการเรียนการสอน.กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง

เสาวรภย กุสما ณ อุดมยา. (2553). ทางเลือกใหม่ในการพัฒนาเศรษฐกิจไทย. วารสารนักบริหาร,
30(สิงหาคม 2553), 23-25

ศิริวรรณ เสรีรัตนและคณะ. (2541). กลยุทธ์การตลาดและการบริหารตลาด. กรุงเทพฯ: วิสิทธ
พัฒนา.

อรชร มนีสิงห์, (2546). การตลาดทางตรง. เขียงใหม่: ดวงมณฑ์เชียงใหม่กรุ๊ป จำกัด

อาคม เติมพิทยาไพบูลย์ (2554). การซื้อขายแนวทางการระดมความคิด เท็นกู้มิ่ย'อยจากพลังความคิด
ถู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์.สืบคันวันที่ 14 มิถุนายน 2558,จาก
http://www.nesdb.go.th/Portals/0/tasks/dev_ability/docu/Transforming%20Th ai%20Society%20with%20Creativity_2.pdf

อาจารย์ ชาตุโอลิเว. (2545) การวิเคราะห์เนื้อหาลิงพิมพ์ที่มีอยู่ในคุณย์ข้อมูลภาคตะวันออก
สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา.ชลบุรี: สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา

Cisscenter. (2556). ช่องทางตลาดกับการแข่งขัน. สืบคันวันที่ 17 พฤษภาคม 2558, จาก
www.cissenter.wordpress.com/2013/10/24